

Mishnah Sotah, chapter 4.

משנה סוטה פרק ד

(1) A betrothed woman and a widow awaiting *yibum* [in the event of seclusion with another man after receiving due warning] neither drink nor take [the amount of] their *ketubah* [i.e., marriage settlement], as it is said [regarding the water]: “When a wife goes aside instead of to her husband” (Numbers 5:29) — excluding the betrothed woman and the widow awaiting *yibum* [who are not actual wives]. A widow [married] to a High Priest, [all the marriages enumerated here are illegal, therefore the women are not legal wives in regard to the laws of *sotah*,] a divorcee or a woman who has performed *chalitzah* [married] to a regular priest, a *mamzeret* or a Gibeonite woman [married] to an Israelite, and the daughter of an Israelite [married] to a *mamzer* or to a Gibeonite — they neither drink nor take their *ketubah*.

(2) These [women] neither drink nor take [the amount of] their *ketubah*: the one who says: “I am defiled;” the one about whom witnesses came [and testified] that she is defiled; and the one who says: “I shall not drink.” If her husband said: “I shall not cause [her] to drink;” or if her husband had relations with her on the journey — she takes [the amount of] her *ketubah* and she does not drink. If their husbands died before they drank: the School of Shammai say: They take the

רבנו עובדיה מברטנורא

א ארוסה ושומרת יבם. ארוסה שקנא לה ארוס ושומרת יבם שקנא לה יבם: **לא שותות.** דמעטינהו קרא: **ולא נוטלות כתובה.** שהיא גרמה לאסור עצמה עליו, שנסתרה אחר קניו, דמקיניו ואיסור לא אמעיט, דכתיב (במדבר ה) דבר אל בני ישראל כו', רבות ארוסה ושומרת יבם לקניו: **תחת אישה.** ביושבת תחתיו הכתוב מדבר: **נתינה.** מן הגבעונים. ואסורים לבא בקהל: **לא שותות.** דלא נאמר פרשה אלא בראויה לקיימה, דכתיב (שם) כי תשטה אשתו, בראויה לאישות הכתוב מדבר, פרט לאלמנה לכהן גדול וכו': **ולא נוטלות כתובה.** ואע"ג דשאר אלמנות לכהן גדול גובין כתובתן כדאמרינן בכתובות (ק; וכן ביבמות פד.) זו אין לה כתובה, שסתירתה גרמה לה: **ב אמר בעלה איני משקה ושבעלה בא עליה בדרך.** שהוא גורם לה שלא תשתה, נוטלת כתובתה: **מתו בעליהן.** של כל סוטות הראויות לשתות, ולא הספיקו להשקותן עד שמתו: **בית שמאי**

א ארוסה ושומרת יבם, לא שותות ולא נוטלות כתובה, שנאמר אשר תשטה אשה תחת אישה, פרט לארוסה ושומרת יבם. אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, ובת ישראל לממזר ולנתיני, לא שותות ולא נוטלות כתובה: **ב** ואלו לא שותות ולא נוטלות כתובה. האומרת טמאה אני, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת איני שותה. ושבעלה אינו רוצה להשקותה. ושבעלה בא עליה בדרך, נוטלת כתובה ולא שותה. מתו בעליהן עד שלא שתו, בית שמאי אומרים,

[amount of] their *ketubah* and they do not drink; and the School of Hillel say: They do not drink and they do not take [the amount of] their *ketubah*

(3) [A wife] who was pregnant by a former husband or the mother nursing [the child of] a former husband [by Rabbinic decree a pregnant woman, or a nursing mother, divorced or widowed, should not remarry until the child is two], do not drink and do not take [the amount of] their *ketubah*; the

opinion of Rabbi Meir. And the Sages say, He may separate from her, and remarry her later [after the child is two, therefore she is considered a legal wife]. A [naturally] infertile woman, an old woman, or a woman not capable of bearing children [i.e., by taking a drug which caused permanent infertility] do not drink and do not take [the amount of] their *ketubah* [because marriage with these are forbidden to one who has no children]. Rabbi Eliezer says: He is able to marry another woman [i.e., a second wife], and to impregnate her and have children [therefore marriage with the aforementioned are legal]. And all other women, either they drink, or they do not take [the amount of] their *ketubah*.

(4) The wife of a priest drinks and is permitted to [have relations with] her husband [if found innocent, even though a priest is forbidden to his wife after rape, and the water does not disprove rape]. The wife of a eunuch drinks.

רבנו עובדיה מברטנורא

אומרים נוטלות כתובה. דשטר העומד לגבות כגבוי דמי: ולא שותות. דכתיב (שם) והביא האישה את אשתו: וב"ה אומרים לא שותות ולא נוטלות כתובתן. כלומר מתוך שלא שותות לא נוטלות כתובתן, דשטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי: ג מעוברת חבירו. שמת או גרשה והניחה מעוברת או מניקה. ואסרוה חכמים לינשא עד שיהיה הולד בן שתי שנים. והלך זה ונשאה קודם הזמן, וקינא לה ונסתרה: לא שותה. שהיה אינה ראייה לקיימה, דס"ל לר"מ הנושא מעוברת חבירו או מינקת חבירו יוציא ולא יחזיר עולמית. ואין הלכה כרבי מאיר: יכול הוא להפרישה. עד כ"ד חדשים: ולהחזירה: הלכך ראויה לאישות קרינא בה: איילונית. דוכרניתא דלא ילדה: ושאינה ראויה לילד. ששתתה כוס עיקרין. ואסור לקיימן למי שאין לו בנים: רבי אליעזר אומר יכול הוא לישא אשה אחרת. ויהיה מותר לקיים את זאת, הלכך ראויה לאישות היא. ואין הלכה כר' אליעזר: ד אשת כהן שותה ומותרת לבעלה. אם נמצאת נקייה. דמהו דתימא הואיל ואשת כהן שנאנסה

Through [seclusion with] any person [i.e., relatives who are] forbidden to her in marriage [the formal accusation by the husband] is established, except for [relations] with a minor [under age nine], and with one who is not a man [excluding an animal].

(5) These are the ones against whom

the court is jealous [makes the formal accusation and warning against seclusion]: one whose husband became deaf, or mentally incompetent, or who was incarcerated in prison. Not for the purpose of causing her to drink, but rather to disqualify her for [receiving] her *ketubah*. Rabbi Yose says: Also to cause her to drink; when her husband will come forth from the prison, he will cause her to drink.

רבנו עובדיה מברטנורא

אסורה לבעלה, ניוחש לה שמא נאנסה ולכך לא בדקה המים, קמ"ל: **אשת סריס שותה**. דלא תימא מבלעדי אישך אמר רחמנא, והאי לאו בר הכי הוא, קמ"ל: **על ידי כל העריות מקנאים**. אם קינא לה מאביה או מאחיה ומאחד מכל עריות, ונסתרה, הוי קינוי ונאסרת עליו ושותה. דלא תימא נטמאה נטמאה ב' פעמים, אחד לבעל ואחד לבוועל, היכא דמתסרא עליה בהאי זנות, לאפוקי הא דאסירא עליה וקיימא אימא לא קא משמע לך: **חויץ מן הקטן**. פחות מבן ט' שנים ויום אחד, שאין ביאתו ביאה, כך פירש הרמב"ם. ולי נראה קטן פחות מבן י"ג שנה ויום א' ולא הביא סימנים, דכתיב (במדבר ד) ושכב איש אותה, איש ולא קטן; **וממי שאינו איש**. למעוטי בהמה: **ה ואלו שב"ד מקנאין להם**. אם רואין אותן שמתנהגות בפריצות: **ולא להשקותה אמרו**. דהא בעינן והביא האיש את אשתו, וליכא. ובעלה נמי לכשיבא אינו יכול להשקותה בקינוי זה, דבעינן וקינא והביא. ור"י לא בעי וקינא והביא. ואין הלכה כר"י. וסומא אינו משקה את אשתו, שנאמר (שם) מעיני אישה. וממה שנאמר (שם) אשה תחת אישה, למדנו שכל המונע הבעל מלהשקות מונע האשה מלשתות אם היה אותו הדבר באשה, לפיכך אם היתה היא סומא אינה שותה. ואם היתה חגרת אינה שותה, שנאמר (שם) והעמיד אותה הכהן. וכן אם היתה גדמת, שנאמר (שם) ונתן על כפיה. או אלמת, דבעינן ואמרה האשה. וכן אם היה הבעל חגר או גדם או אלם אינו משקה מדכתיב אשה תחת אישה

כדאמרן: